

STRESZCZENIE PRACY DOKTORSKIEJ PT.:
KERYGMATYCZNA KONCEPCJA TEOLOGII
WEDŁUG KS. WINCENTEGO GRANATA

ANNA DIANA RONDONAŃSKA

Wydział Teologii
UWM w Olsztynie

STRESZCZENIE

Celem dysertacji „Kerygmaticzna koncepcja teologii według ks. Wincentego Granata” jest przedstawienie, na podstawie analizy dzieł naukowych ks. prof. Wincentego Granata, tych elementów jego teologii, które można określić jako kerygmaticzne. Wyniki badań zostały ukazane w czterech rozdziałach. W pierwszym omówiono ogólnie pojęcie *kerygmat* (etymologię, najważniejsze źródła, cele i treść pojęcia, warunki przekazu i historię przepowiadania Dobrej Nowiny od początku chrześcijaństwa po współczesność). Istotną treścią rozdziału było też ukazanie znaczenia ruchu kerygmaticznego w XX wieku i wyjaśnienie zagadnienia teologii kerygmaticznej. Pierwszy rozdział pełni rolę wprowadzającą do przedstawienia wyników szczegółowych badań nad myślą Wincentego Granata.

Rozdział drugi poświęcony jest kwestii chrystocentryzmu teologii Profesora, jako realizacji najistotniejszego postulatu teologii kerygmaticznej. W rozdziale tym przedstawiono najpierw ogólnie rozwój i uzasadnienie chrystocentryzmu w historii teologii. Następnie ukazano najważniejsze cechy oryginalnej chrystologii Profesora. Na podstawie badań wyróżniono jej elementy kerygmaticzne, przejawiające się w celu, treści i metodach. Jego teologia przede wszystkim przepowiada Chrystusa: integralnego, realnego i stale „aktualnego” w XX wieku, jedynego prawdziwego Zbawiciela człowieka, pełnię Objawienia miłości Bożej i centrum historii zbawienia, Chrystusa obecnego i działającego stale w Kościele i poprzez Kościół. Natomiast stosowane przez Profesora metody i formy przekazu dostosowane były do współczesnej umysłowości, m.in. przez uwspółcześniony język, nawiązywanie do wyników najnowszych badań nauk humanistycznych i przyrodniczych czy wskazywanie na humanistyczne wartości chrześcijaństwa.

Trzeci rozdział pracy przedstawia antropocentryczną perspektywę teologii Wincentego Granata, która również należała do postulatów teologii kerygmaticznej. Wprowadzając w zagadnienie ukazano skrótowo relację antropocentryzmu do teocentryzmu i chrystocentryzmu oraz stosunek samego Profesora wobec tej kwestii. Perspektywa antropocentryczna jego teologii miała szczególne zastosowanie w dziedzinie humanizmu i personalizmu chrześcijańskiego, jako nowatorski sposób głoszenia Dobrej Nowiny. W toku pracy wyszczególniono zwłaszcza te elementy personalizmu i humanizmu, które mają znaczenie dla teologii kerygmaticznej.

W czwartym rozdziale ukazano historiozbawcze ujęcie teologii Wincentego Granata. Wynikało ono wprost z charakteru teologii kerygmaticznej, bowiem kerygmat określany bywa jako zwiastowanie historii zbawienia. Do najważniejszych obszarów teologii historiozbawczej

Profesora należą antropologiczne i historyczne uwarunkowania kerygmatu, a więc powiązanie idei zbawienia z naturą i historią człowieka. Istotne zagadnienia to m.in. powszechna i szczegółowa droga zbawienia, aktywny udział człowieka w historii swego zbawienia poprzez miłość do Boga i bliźniego, współczesny przekaz eschatologii katolickiej, teologia kultury oraz dostrzeżenie nowych wyzwań misji ewangelizacyjnej Kościoła w XX wieku.

Aune Roudomaiska